

कातरत्वमशूरत्वं सीतापनयनेन सीतानाशेन ॥ १२ ॥ तथा सीतया विरहितं हीनं ॥ १३ ॥ तातएवकृतार्थः सतत्रैववसतादिति अर्धमधिकं ॥ कतकपाठे तातोदशरथ
एवकृतार्थः ॥ वसतादिति लोट् व्यत्ययेन ॥ यतस्तत्रैव स्वर्गे एव वसति नतु जीवन्ती कौसल्येत्यर्थः ॥ १४ ॥ पक्षांतरमादत्ते अथवेति ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥
भयविकलमुखः भयेनविवर्णमुखः ॥ २० ॥ इतिरामाभि० वा० आर० द्विषष्टितमःसर्गः ॥ ६२ ॥ ॥६३॥ शोकइष्टवियोगजोदत्तिविशेषः ॥ तज्जन्यं चित्त

कातरत्वं प्रकाशं हि सीतापनयनेन मे ॥ निवृत्तवनवासश्च जनकं मिथिलाधिपं ॥ १२ ॥ कुशलं परिपृच्छंतं कथं शक्ये निरीक्षितुं ॥ विदेह
राजो नूनं मां दृष्ट्वा विरहितं तथा ॥ १३ ॥ सुता विनाशसंतप्तो मोहस्य वशमेप्यति ॥ तात एव कृतार्थः सतत्रैव वसतादिति ॥ १४ ॥ अथवा
नगमिष्यामि पुरीं भरतपालितां ॥ स्वर्गोऽपि हितया हीनः शून्य एवमतो मम ॥ १५ ॥ तन्मा मुसृज्य हिव नेगच्छा यो ध्यापुरीं शुभां ॥ न त्वहं तां
विना सीतां जीवेयं हि कथंचन ॥ १६ ॥ गाढमाश्लिष्य भरतो वाच्यो मद्दचना त्वया ॥ अनुज्ञातोऽसिरामेण पालयेति वसुंधरां ॥ १७ ॥ अंबा
चममकैकेयी सुमित्रा च त्वया विभो ॥ कौशल्या च यथान्यायमभिवाद्या ममाज्ञया ॥ १८ ॥ रक्षणीया प्रयत्नेन भवता सूक्तचारिणा ॥
सीतायाश्च विनाशोऽयं मम चामित्रसूदन ॥ विस्तरेण जनन्यामे विनिवेद्य त्वया भवेत् ॥ १९ ॥ इति विलपति राघवे तु दीने वनमुपगम्य
तथा विना सुकेश्या ॥ भयविकलमुखस्तुलक्ष्मणोऽपि व्यथितमना भृशमातुरो बभूव ॥ २० ॥ इत्यार्षे श्री० वा० आर० द्विषष्टितमःसर्गः
॥ ६२ ॥ ॥६३॥ सराजपुत्रः प्रियया विहीनः शोकेन मोहेन च पीड्यमानः ॥ विषादयन् आतरमार्तरूपो भूयो विषादं प्रविवेश तीव्रं ॥ १ ॥
सलक्ष्मणं शोकवशाभिपन्नं शोके निमग्नो विपुलेनुरामः ॥ उवाच वाक्यं व्यसनानुरूपमुष्णं विनिःश्वस्य रुदन्स शोकं ॥ २ ॥ वैकल्यमोहः ॥ १ ॥

शोकवशेनाभिपन्नं पीडितं विपुलेन तिराम इति पाठेऽतिशयिते शोके इत्यर्थः ॥ व्यसनानुरूपं लोकस्य दुःखप्रसंगे उचितं ॥ २ ॥